

נספח י"ח: תשובת הגר"נ גולדברג שליט"א

תתקמא

ב"ה, יום כ"א שבט תשע"א 27/09/2018

הרב זלמן נחמיה גולדברג

אב"ד בד"ץ ובית הוראה לדיני ממונות "הישר והטוב"

חבר בית הדין הרבני הגדול

בבוד ר' מ. הררי שליט"א

א. קבלתי יקרת מכתבו, מה שדן בבניית סוכה בחצר השותפים, שיש שם מקומות חניה. כפי הנראה מדובר בחצר שיש לו מקומות חניה, לכל אחד משכני החצר מקום אחד, וכל אחד משתמש בשלו. ומעתה הרי זה כמו שחלקו מקומות החניה, וא"כ לא יתכן שיבנה על מקום חניה של השני בלי רשות. אכן אם לא חלקו המקומות, ויכול כל אחד להשתמש במקום החניה, אז נראה שאם יש מספיק מקום לשכנים להחנות מכוניתם גם בשיבנה הסוכה, מסתבר שמותר, שהרי מסתמא כשקנו המקומות החניה, מסתבר שגם יכולים להשתמש לצרכים אחרים אם זה לא מפריע לחניה של אחר.

ומה שדן שבזה שאדם מחנה מכוניתו באופן קבוע במקום אחד, אם יש לו חזקה. לענ"ד, אם יש מקום לכל אחד, אז נוכל לומר שהחזקה של כל אחד זה בחלוקה, ובחלוקה מצינו שאם הם חלקים שווים ממש כמו מעות, יכול אחד לחלוק בלי ידיעת חבירו. ואם אין מקום לכל אחד, אז כל אחד יכול להשתמש בכל מקום כל זמן שלא מפריע לשני. ולכן אם אחד משכני החצר אין לו מכונית, אינו יכול לעכב על האחרים שלא ישתמשו בכל אלא ישאירו מקום ריק. וכמו שמצינו במי שמת והניח שני בנים אחד עשיר ואחד עני. ולאב היה מרחץ. העשיר יכול להשתמש במרחץ ואין העני יכול לבקש שישלם עבור חלקו. שיכול העשיר לומר לו שכור עבדים והשתמש במרחץ. ולפי זה נראה שלא שייך חזקה, כיון שהאחד לא יכול למחות בשני שלא יחנה שם. ומאותו טעם נראה ג"כ אם בנה אחד מהשכנים סוכה, כל שאין לחבירו צורך בסוכה, או שיש לו מקום אחר, אין חבירו יכול למחות, ושוב אין לבעל הסוכה חזקה.

ומה שדן אם יש חזקה בבניית סוכה, זה שאלה אם יבנה בחצר חבירו סוכה, וחבירו לא מיחה בו, אם בשלוש שנים יש לו חזקה, וכתבת בשמי שיש לו חזקה של ג' שנים. איני זוכר, אבל יתכן שזה כמו זורע שדה כל שנה, אף שחלק מהשנה אינו מחזיק בשל חבירו, אלא כדרך שעושים בשדה, אפשר שהוא הדין סוכה. וצ"ע. מ"מ מדובר בחזקה שיש עמה טענה, ובמקום שיש לו חזקה נשאר גם בהתחלפו השכנים.

ב. מה שדן מי שגזל מריש ועשה סוכה וחשב בשבת שישלם לנגזל דמי עצים אם הסוכה בשרה. לכאורה נראה שכשר, כמו שמבואר בגמ' באחת שאמרה: רבנן יושבין בסוכה גזולה. ואמר רב נחמן אין לה אלא דמי עצים. הרי שמועיל מחשבה לשלם. ובפשטות זה

היה כבר בחג, והרבנים האוסרים לא הבנתי מה כוונתם. האם כוונתם שצריך לשלם בפועל. ונראה שגם אם נאמר שלא מתבשר לעדות רק בשילם לנגזל, ולא ברצון לשלם, כל זה מדובר לגבי האדם, אבל הסוכה בשרה, והאדם יתכן שפסול לעדות. ובת"ר עצמו הסיק בן.

ואסיים בברכה, ואקוה שכת"ר יסיק בעצמו בהלכות אלו, שיתכן שלא הבנתי כ"כ את צדדי השאלה.

אח"כ 27/09/2018
אוצר החכמה

בכבוד רב.

זלמו נחמיה גולדברג

הודפס מאתר אוצר החכמה tablet.otzar.org עמוד 966